מותר אף על פי שאין (ח) בבשר ס' נגד החלב שהרי נתבטל במים

: בארוך) וכל כיולה בזה

ז (בו) כג ניון שי אם (ה) נכלע איסור מועש לתוך

בשפע היתר מותר לחשתמש כו לכתחלה כיון

כלי כשר אם דרכו של אותו כלי להשתמש בו

מה בריה דרב יהודה שרי לרב למירמי ביה שיכרא ואזיל רמי שנפל למים ונחבטל בסי כב ואח"כ נפל מן המים לקדירה של בשר המרא ואפ"ה לא חש למילחיה ר לו שכר משום יין אמר זי בעלמה הוה וטעמה דהה א דיין הבלוע בכלי דבר מועט דכל שמשתמשין בו בלוכן אין אלא מועט וכיון שכן וכלי זה

> לה מותר לפיכך איסור משהו שנבלע בתוך הקדירה או בתוך נים וכיולה בזה מותר להשתמש בהם לכתחלה ואפי׳ בבן יומא שאי אפשר לעולם לבא לידי נותן טעם אבל אם נבלע בכלי ו להשתמש בו לעתים בדבר מועט כמו קערה וכיולה בו הסור ומש בו אפי׳ בשפע גזירה שמא ישתמש בו בדבר מועט ויבוא נותן טעם עכ"ל ויש להקשות כזה מנא ליה ללמוד מזה כן ן על רש"י ותו' וכן כתב בספר הפרישה ואין נכון זה דהרשב"א בתה"א דף קנ"ה כתב ח"ל כל הכלים אם בא להשתמש בהם ' משקים קודם שהוכשרו מותר ובלבד שידיח תחילה לכלוכי שעל פי הכלים דתניא קנקנים כו' עכ"ל וכאן אין ההיתר משום הוא דבר מועט ותשמים הכלי הוא בשפע דוקא דהא כל

כו': כג. אם נבדע כו'. כל הסעיף זה הוא כפול לקמן קימן הכ"ב ס"ה ושם יתבאר בס"ד:

8"737 71873

כמ"ש בפ"ט דכלאים צמר גמלים וצמר רחלים שטרפן כר': [יז] אם נבלע כו'. בע"ז ל"ג ב' איבעיא להו כו' ועתוס' ד"ה שרא כו' וכתב הרשב"א משום ההכלי יו בצונן ואין בלוע כדי אלא דבר מועט ומשהמשין בכלי בשפע וא"א לבא לידי וה בצונן ואין בלוע כדי אלא דבר מועט ומשהמשין בכלי בשפע וא"א לבא לידי בל יין אסור במשהו וע"ש ע"ג אי במתניי. ובזה מתודץ קושית תוסי דפסחים ב"ה לישהינהו תימא כו' דאע"ג דשימוש החמץ הוא כ"ש מ"מ השימוש בו אלא שהחמץ בתוכו מעט וא"א שהכל נ"נ כיון דהתירא כמ"ש תוס' טוף ע"ז אלא שהחמץ בתוכו מעט וא"א שהכל נ"נ כיון דהתירא כמ"ש תוס' טוף ע"ז אלא שהחמץ בתוכו מעט וא"א שהכל נ"ג כיון ההתירא כמ"ש תוס' טוף ע"ז ו"א"כ אם נתערב חלב במים אסור לערבו עם בשר לזה הוצרך האר"ה להשמיענו דבשר ל ס"י צ"ד ס"ר. וו"ש בקרירה כי ההיא רפסחים או קנקנים כנ"ל ודלא כתי תוס' ב"סן נראה לרינא דעת המחבר (רס"י צ"ה) אבל עכ"פ להרייף קם הדין האסור לערבו עם בשר והא בפ"ה דע"ו (כ"ה ב") מספקא לרבא אי ס"ל לוב ב" ב"ב ולתרי"ף קשה לי אין יתרין מתני דכלאים דצבר גמלים וצמר רחלים והא התם בתני שרא במשחן והאעפ"כ בשל וצ"ע: "מור בשר משום בהעלה הוא קנקנים אפשר בהגעלה "חוי גם כן היותר בהיתר דיכול לתפרו שלא בפשחן והאעפ"כ בשל וצ"ע:

אם רה מטום החשיב דיצבו כיון שא א בתגעות הוא קניקנים משום בתגבות היה ביום בתוך קנקנים אלא שתוסי ס"ל דהא דקנקנים משום במ"ט : הר"ש בקדירה או בתוך קנקנים אלא שתוסי ס"ל דהא דקנקנים משום במ"ל. אבל הרשב"א סובר דנ"ט לשבח וכמ"ש (בע"ז) ע"ג א' יין במים בנ"ט: "רכתי הר" יוסף אלא שהוצרכו לתי הר"י משום קושיא הנ"ל דלרב ספוקי מספקא כנ"ל. אבל הר"ע מטיבון להיות יושב ומטפח בו' וכן מנורה אם נכלע כר". וראיה מפי"א דתרומות דאף איסור בעין במצעט מותר המערה מכד לכד כו' חביה שנשפכה אין מחייבין להיות יושב ומטפח בו' וכן מנורה

באר הימב

איכה היסור הדש: (ח) בבשר. כתב הש"ך וה"ל פשיטה דהה כל לסי ל"ה שגם הוה נ"ע הקשה כן וכתב ליישב הספורה בטוב טעם ע"ש: (ח) נבדע אישור

בטל בששים יש לפרש משום דבסימן רל"ט יתבאר דגבי היתר

לה שייך ביטול קמ"ל דהכה לה המרינן כן עיין שם ובח"ח כתב דהפילו לכתחלה מותר ליתן המים בקדרה של בשר כיון דכבר נתבטל:

חידושי בית מאיר

י בהנ"ה ומכ"ם משהו דחמור למחה פוסקים לפנין חמן בספח וק"ל: (סעוף די בט"ז ס"ק ט"ד בא"ד)
אין ההיותר יכ" דהא כה הכ"דם חשה הדותר כשפע אפי ספנים. נ"ב ההבדל שנמנו בין כלי קטן
זל היינו כדי לגטל שיעור מסויים כגון מיות או הלי זית אבל כל שאמרו לגטל קליפת הכלי אם כלי גדול
שבחיכו לגטל הקליפה שהוא נ"כ גדול אף בכלי קטן יש במה שבחוכו לגטל קליפתו שהוא נ"כ קטן:
הקשה ואמאר הביל בסי קל"ה. נ"ב עיין פרק השוכר את הפועל דף ע"ד ע"ב מתלא כאיה לדין
ד"ה ד"ה דכם רבא ואין בזה אפילו ידי קושיל: תו שם משיג על לחית הרפנ"א לדין זה ולפיר יש

ף ד"ה דרם רבל ואן זוה אפילו רוח קושאל: תו שם משינ על ראת הרשב"א לדין זה ולפידר יש

בשחים דף לי דמקשה הגמרא לישהינהו עד אחר פסח חימה לר"י מ"מה הא מנן אין מצעלון כיי ולשיטת

בשחים דף לי דמקשה הגמרא לישהינהו עד אחר פסח חימה לר"י מ"מה הא מנן אין מצעלון כיי ולשיטת

לק"מ דשם א"א לבא לדי נמינת טעם דמתן כל איסורו אינו אלה משהי בדאיא במותי ור"ן שם, וממירון גזירה דילמא זכר חיינו נמי הדביא דבל ליסורו אינו אלה משהי בדאיא במות מחספה דרא שיין אלה אם אין להוק בין כיוונחו ליהות מן האפור ללה שיין העב"א מספהר דרא שיין אלה אם אין להוק בין כיוונחו ליהות מן האפור ללה שיין הרב"א המעברה הייל לה אין מונחו לבעל ודאיא נכעל ודאיא להול משור ביי בשל המנה משיר און מונחו לבעל ודאיא להול המות משור הייל המשר המידי האון מונחו לבעל ודאיא משור המידי במות המידי להול מוכח מידי דראן מונחו לעל האון מונחו לבעל ודאיא משור המידי להול המשר המידי להול מוכח מידי דראן ממטלון ד"מ מהספר כלי מקדש ומש"א פריין ל"ע, אתנה בין של הולחות מידים לופיה אפשר המשר בין של הול מול מול מוכח מידי להון מצטלון וא"ת אפשבר ומי לאן מילור האון מרץ בון והוציא בין אורביא בין אור מות מורך און מוכח להול הדעם להול המוך להול האון מצטלון היית המוש להול מול מול מול מות בין להול המול המול בין לחיות און מולון מ"ת מהם מות המול וואל און מצטלון וא"ת שהשבר ווא להול מות בלאור משהו בלור משור המורית און הלון מצטלון ה"ל אפשר והיי להול משה מות בלאור משהו בלאור משה בלור משר בלירה של התם והמור המוריה בל הרם המציא להול מכל החבר הלוריה בל הרם והרב"א להול מבל החבר הלוריה בל הרם והרב"א להול מבל החבר הלוריה בעל הרם המור בליים להתור בב"ב בעל הרם והרב"א להול מות מורה להמיר הווה מול התור ב"ש באל הרם והו"ל להול המור ב"ש באור להוליה בעל הרם הוו בלאור בע"ש בשל התור ב"ש בשל התור ב"ש בשל התם והור ב"ב"ב החב"א הוות הכים ב"ב"ל הורה בליים הרב"א הוות הרב"ב לאום המור ב"ב"ב להור הוות ב"ב"ב ליים המור הרב"ב להורות בעל הרם הרב"א הוות הרב"ב התום" והוות ב"ב"ב להורות בשל הרם הרב"א הוות הרב"ב"ב הרב ב"ב הרב ב"ב הרב ב"ב להור הוות הרב"ב להורות ב"ב"ב הרב ב"ב הרב ב"ב הרב ב"ב הרב ב"ב הרב ב"ב"ב הרב ב"ב הרב ב"ב"ב הרב ב"ב"ב הרב ב"ב"ב הרב ב"ב"ב הרב ב"ב הרב ב"ב"ב הרב ב"ב הרב ב"ב"ב הרב ב"ב"ב הרב ב"ב"ב הרב ב"ב"ב הרב ב"ב"ב הרב ב"ב"ב הרב ב"ב

ה יו"ל מדאיהם פרק אין מעמידין [ע"ז ל"ג ע"א] קנקנים שעובד מה שפסק עוד שם דאפי נפל איסור יבט ביצע שלא במינו בששים כמב החלביד ימיברים האלי ה יו"ל מדאיהם פרק אין מעמידין [ע"ז ל"ג ע"א] קנקנים שעובד מה שפסק עוד שם דאפי נפל איסור יבט ביצע שלא במינו בששים ה נותן לתוכן יין ישראל נותן לתוכם מים כלומר ושותה אותם ונודע ואח"כ נפל איסור אחר אמרינן קמא קמא בעיל וכדעת הא"ז הישנ"א ומבם המהבר נהל ניה להו התם מהו לתת לתוכה שכר ואסיקנא דשרי דגרסינן התם ורבינו יואל וסייעתם בזה נראה דלא קי"ל הכי דכיון דטעמא דבשלא

במינו ביבש לריך ששים משום דהם

יכשנם יתן טעם חם כן ה"ה הכל ומשליך לחוק ליג אי וחור ונראה דהאו"ה אזיל לטעמיה דס"ל ונוטל ליג ושוחה כי עד"ל דשלה במינו ביבש הין הטעם משום דחם יבשלם יתן טעם וכמ"ם בשמו בסי׳ ל״ה ס״ק ו׳ אבל לפי מ"ם שם דהטעם כמ"ש ה"כ ה"ה הכא והיינו דכתבו הפוסקים הנ"ל

תשין בו היתר בשפע ה"ה לבוה לידי נותן טעם לפיכך הפילו דרהבי"ה חוסר הפי׳ בהחיכת היסור שנפלה לתוך ששים חחיכות דהיתר ומשמע דהיינו שלא במינו ביבש דאל"כ הל"ל לתוך ששי' דהיתר וכ' מהרא"י עלה דסברא גדולה כיון דהטעם נרגש כו' והיינו כדפי' דיתן טעם כשיבשלם והיינו דכ' בהגהת ש"ד וראבי"ה אסר אפי ידע אלא א"כ הגביה אותם לחוך כו' ואי בלח בלח מאי מועיל הגבהה הא מכל מקום פלט האיסור הטעם ובמהרש"ל פג"ה סי' נ"ז כ' ח"ל מבל מ"ם ראבי"ה אא"כ הגביה לחוץ לא ס"ל למהרא"י כותיה דמאחר הפערונות ולערנה לכתהלה בידי אדעה לבעלה אבל אם ה שלני הכא דמותר לתת שם שאר משקין משום דהם פוגמין שנותן טעם בקדרה כו' מה לי שסלקו או לא כו' עכ"ל וליתא אלא בדירם רש"י בפרק א"מ (דף ל"ג) דשיכרא מבטל ליה לטעמא כדפירשתי וגם מדברי מהרש"ל שם נראה כדעת הרב דאפי' ביבש שמשיף אח" משומי השינו ליה לטעמא כדפירשתי וגם מדברי מהרש"ל שם נראה כדעת הרב דאפי' ביבש שמשיף אח" משמיף אח" משמיף אח" מים וכל המשקים מותרים במינו ונודע חוזר וניעור ונאסר ומה אעשה בטלה דעתי נגד דעתם שב אינו אחר ימשר לאפור שיכרא ולכאורה י"ל דס"ל לרשב"א דאין המשקין פוגמין היין ובפרט שאני מקיל והם מחמירים אכן בהפסד מרובה וכה"ג אפשר להקל מהנך טעמים דלעיל בשגם שי"ל דמ"ש הרב לה שנה נודע בנתים קחי אחיכא דלריך ס' וכדכ' ברישא כגון שהיה ס' כו' וכן יש מחלה על מחלה מיון שלה לפרש דברי מהרש"ל שם: כב. ואח"כ נפל מן המים כו'. ונת"ח כלל פ״ה די״ה כ׳ דאפילו לכתחלה מותר ליתן המים לקדרה של בשר כיון דכבר נתבטל ואין להקשות אגוף הדין פשיטא דהא כל איפור בטל בששים י"ל משום דלקמן סי' רל"ט ס"ק א' נתבאר דהיתר בהיתר

וייך ביטול קמ"ל דהכא לא אמרינן הכי וע"ש וכן הוא באו"ה כלל כ"ד ד"ח שמעינן דהיתר בהיתר מיהא בטל ואם נפל הלב למים

רדושי רע"ק
אסור להוסיף ולבטלו ע"ש בסיי תרע"ז: (מ"ך ק"ק כ"ק וכה"ג אצשר ההק". וביהוטלמי
(פ"ב דערלה) מבעי אי ידיעת חבירו חשיב ידיעה בנתים או דוקא ידיעת בעלים ולא אפשיט ועי בספר הארוך משיך (סי עיד): (שם סיק כ"צ) בישום דיקבון סים ר"ק משום ה"קבון סים ר"ק משום ה"קבון הם הוה אם סק"א. זה תמוה דהא אדרבה דתתם איתא דצמר גמלים וצמר רחלים שערבן זה בזה אם הרוב גמלים באמר בפשוטו לק"מ דודאי

פתחי תשובה

בין השמע דוקה עד כמו רובי הבל בשוה בשוה המריטן חחר וניפור והנה לפום ריהעם גם להריץ יש להקשות כן מתחני שכתב דלה התריטן חחר וניפור החלים החר וניפור והנה לפום ריהעם גם להריץ יש להקשות כן מתחני שכתב דלה התריט חחר וניפור החלים החר וניפור והיתר נימה הבול ב

ממה יהונהן

בלה נודע ה"כ הר"מ דפי אפיי בלה נודע המכיי החר וניעור א"כ קיקים סר"ן כמ"ם ול"ל כמ"ם הפ"ח דל"ל אלה בליעה ה' ופליטה ה'. ושי' ש"ך הקר"ה שכתב דביבש ביבש ל"ה חוזר וגישור ומקשיה

פרי חדש

וסראב"ד כתב בהשגות טועה בזה שאינו כן בבכורות וענין

זה אסור הוא שהרי מחלה

על מחלה הוא ע"כ. ואין

כחן טעות לפי שהרב נמשך החר הירושלמי דמסכת חלה דאמתני דקתני ונחכלת עם

הזר על השלחן אתרינן עלה ה"ר זעירם מתניתין המרה הפילו החד בהחד וכן בפ"ה מהני בכורים גבי חלה פסק

הרב כן שמותר לאכלה עם

סור על סשלחן מחד לפי

שאינה מדמעת ואפי נתערב

שוה בשוה ע"כ ומשמע ליה

להרב ז"ל הא דמלרסינן ביטול

ברוב לאכלה הני מילי בתחילת

כלכתחלה ולה בעינן תו רובה

אלא סגי במחלה על מחלה וכן אפינו אם בתחלת

התפרובות אם מאליו נחערבה

עירכה כידים לה בעינן רובה.

ועיקר הדין הכתוב נקתן בסי' שנ"ג בס"ל ודע שנהנקו

שאין להם עיקר מן התורה כגון גבינה של עובד כוכבי

ובישולי עובדי כוכבים דינן

כתרומת ח"ל שמותר לבטלם ברובה ולהכלם וקלה מפרשי

אחרים חלוקין כזה וסבורין בייקט בתרומת ח"ל סום שסקילי יותר מבחר חקורין וחין למדיו חריר

ואין למדין ממנה לבטל לכתהלה בשאר אסורין או דסגי ברובא אלא לכתהלה דסגי ברובא אלא

כוה שים

דכל היסורין דרכגן

המפרשים סבורין דכי

עליי ממתני סאה של תרומה שנפל לתור מסה של חולין ילא הספיק להעלותו עד שנפל ממרה ה"ן מסורה ור"ם משיר

לרון מחרש"א

מהאיסור ועיי עוד שם פ"ד ד"ה טוב ראיתי: (סעיף י כהנ"ה) אע"כ שאין בכשר כ' כו' שהרי

נתבמה במים. אבל לבטלו לכתחילה במים אסור דרוקא ליתן המים לכתהלה כתב השיך רשרי וראיה
מחולין קי"ב אי דכמכא בחלא החשש רק שיפול דבר מועט כמ"ש רש"י שם וא"א דגם לכתחלה שרי מאי
ס"ד לאסור משום שמא יפול לתוכו ת' צ"צ סימן פ': (ש"ע סעיף ז') השתמש בי בשבע היתר
מותר. עיי גליון סימן צ"ב ש"ך ס"ק י"ט: (שס) החשתמש בי לתחדה. כתב בת' צ"צ ס"פ עלה
צ"ו סוף ע"ג כיון דרבים חולקים אף דפסק הש"ע כמותו אין להוסיף ללמוד ממנו לשאר דברים

צבי לצדים

בדרב